KANCELARIA
SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 8 lipca 2019 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 1227)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem zmian wprowadzanych w ustawie o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym jest wzmocnienie nadzoru publicznego nad działalnością biegłych rewidentów i firm audytorskich w Polsce. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że istnieje potrzeba szerszego kontrolowania działalności firm audytorskich, również w zakresie innych usług niż badanie ustawowe sprawozdań finansowych, w tym przede wszystkim usług związanych z funkcjonowaniem rynku kapitałowego. Obecnie organ nadzoru publicznego, tj. Komisja Nadzoru Audytowego (KNA), nie ma wystarczających narzędzi pozwalających na kontrole jakości usług świadczonych przez firmy audytorskie w tym zakresie, gdyż system nadzoru publicznego opiera się w dużej mierze na nadzorze pośrednim, w którym istotną rolę odgrywa samorząd zawodowy. Polska Izba Biegłych Rewidentów (PIBR) wykonuje kontrole jakości badań ustawowych jednostek innych niż jednostki zainteresowania publicznego, a także wykonuje w stosunku do nich czynności dochodzeniowe i sankcyjne. Jak wynika z analiz, system ten nie jest wystarczająco efektywny.

Na najistotniejszych zmian zawartych w opiniowanej ustawie należy w szczególności:

1) powołanie w miejsce KNA odrębnego organu nadzoru, który będzie państwową osobą prawną wchodzącą w skład sektora finansów publicznych, wyznaczoną jako właściwy

ul. Wiejska 6/8, 00-902 Warszawa, tel. 22 694 92 26, faks 22 694 91 06, e-mail: Jakub.Zabielski@senat.gov.pl

organ w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE oraz rozporządzenia 537/2014, sprawujący nadzór publiczny nad audytem w Polsce, tj. Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego;

2) wyposażenie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego w nowe narzędzia nadzorcze, dochodzeniowe i sankcyjne w odniesieniu do usług biegłego rewidenta objętych standardami wykonywania zawodu, zarówno w jednostkach zainteresowania publicznego (JZP), jak i w jednostkach innych niż jednostki zainteresowania publicznego (nie-JZP), w tym rozszerzenie zakresu firm audytorskich bezpośrednio kontrolowanych przez organ nadzoru w porównaniu z zakresem firm obecnie kontrolowanych przez KNA i rozszerzenie zakresu zadań bezpośrednio realizowanych przez organ nadzoru publicznego w porównaniu z obecnie realizowanymi przez KNA);

3) zmiana zasad funkcjonowania PIBR – w nowym systemie będzie ona realizowała zadania w ramach nadzoru publicznego sprawowanego przez nowy organ nadzoru jedynie w ograniczonym zakresie, przy założeniu, że ostateczną odpowiedzialność za nadzór nad realizacją tych zadań ponosi nowo powołana instytucja nadzoru. W kompetencji PIBR nadal pozostanie ustanawianie krajowych standardów wykonywania zawodu, krajowych standardów kontroli jakości oraz zasad etyki zawodowej biegłych rewidentów, kontrole wypełniania przez biegłych rewidentów obowiązków z zakresu obligatoryjnego doskonalenia zawodowego, a także wykonywanie zadań z zakresu zatwierdzania i rejestracji biegłych rewidentów. Ponadto PIBR będzie prowadziła postępowania dyscyplinarne przeciwko biegłym rewidentom za przewinienia inne niż powstałe przy wykonywaniu usług atestacyjnych oraz usług pokrewnych wykonywanych zgodnie z krajowymi standardami wykonywania zawodu.

Opiniowana ustawa nowelizuje ponadto: ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Zmiany w tych ustawach obejmują zasadniczo konsekwencje rozwiązań wprowadzanych w ustawie o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Ustawa wejdzie w życie zasadniczo po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Znaczna część przepisów wejdzie w życie w innym terminie. Po upływie 21 dni od dnia ogłoszenia ustawy wejdą w życie przepisy: o utworzeniu Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, dotyczące kierowania Agencją i wykonywania określonych zadań przez Pełnomocnika, dotyczące organizacji i finansowania Agencji, zwalniające Agencję z podatku dochodowego czy też przepisy upoważniające ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przekazania Agencji dotacji na „uruchomienie" jej działalności. Przepisy regulujące sytuację osób posiadających uprawnienia do przeprowadzania obowiązkowych badań sprawozdań finansowych uzyskane w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ubiegających się o wpis do rejestru biegłych rewidentów, które przystąpią do postępowania kwalifikacyjnego przed lub po dniu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, wejdą w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej. Pozostałe przepisy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 83. posiedzeniu w dniu 4 lipca 2019 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 3481). Pierwsze czytanie projektu odbyło się na 82. posiedzeniu Sejmu w dniu 12 czerwca 2019 r. Projekt został skierowany do Komisji Finansów Publicznych. Komisja po rozpatrzeniu projektu na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2019 r. wniosła o jego uchwalenie w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu (druk nr 3553). Na etapie prac w komisji wprowadzono do projektu szereg zmian o charakterze doprecyzowującym przepisy i techniczno-legislacyjnym. Zmiany te nie wpłynęły w sposób istotny na meritum rozwiązań zaproponowanych przez Rząd.

W drugim czytaniu zgłoszonych zostało 5 poprawek zmierzających w szczególności do: zwiększenia liczby przedstawicieli Komisji Nadzoru Finansowego wchodzących w skład Rady Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego (z jednego do dwóch przedstawicieli), doprecyzowania uprawnień osoby dokonującej kontroli firmy audytorskiej, a także zasad badania rocznego sprawozdania finansowego Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego przez Najwyższą Izbę Kontroli (druk sejmowy 3553-A). Sejm uchwalił ustawę wraz z tymi poprawkami.

III. Uwagi szczegółowe

1) art. 1 pkt 24 lit. f, art. 55 ust. 12 – ustawodawca rozszerza zakres przepisu upoważniającego, delegując do uregulowania w rozporządzeniu sposób prezentacji oraz sposób i terminy przekazywania informacji, o których mowa w dodawanych do art. 55 ust. 10a i 10b, jednocześnie nie uzupełnia się wytycznych przepisu upoważniającego. Za wystarczającą wytyczną w odniesieniu do nowego zakresu spraw (przynajmniej w zakresie „sposobu prezentacji") trudno uznać bowiem sformułowanie ogólnego nakazu zapewnienia skuteczności nadzoru publicznego. Kompletne wytyczne są jednym z warunków uznania delegacji za zgodną z Konstytucją. W myśl art. 92 ust. 1 Konstytucji, upoważnienie do wydania rozporządzenia musi być szczegółowe, tzn. musi zawierać wszystkie elementy delegacji ustawowej, przy czym każdy z elementów musi być tak sformułowany, aby swoboda regulacyjna wydającego rozporządzenie była ograniczona (zdefiniowana przez ustawodawcę). Decydując się na technikę zmieszczenia wytycznych w części wspólnej, tę ostatnią należy formułować w taki sposób, aby nie było żadnych wątpliwości, że odnosi się ona do wszystkich poszczególnych elementów wyliczenia. Jest to tym bardziej istotne, że organy wykonawcze często w oparciu o takie delegacje (wielopunktowe) wydają więcej niż jedno rozporządzenie, czyniąc podstawą aktu wykonawczego tylko jeden z elementów wyliczenia.

   Ponadto nasuwa się pytanie, co ustawodawca rozumie przez „sposób prezentacji", i czy nie mieści się to w bardziej generalnym określeniu „sposób przekazywania".

   Ewentualna poprawka zostanie sformułowana po ustaleniu intencji ustawodawcy.

2) art. 1 pkt 27 lit. c, art. 57 ust. 4 pkt 4 – warunkiem wpisu na listę firm audytorskich będzie m.in. złożenie dokumentów potwierdzających spełnianie warunków, o których mowa w art. 46 i art. 47. Nasuwa się pytanie, co ustawodawca miał na myśli mówiąc o dokumentach potwierdzających spełnianie warunków, o których mowa w art. 47. W przepisie tym bowiem, nie określono warunków jako takich, ale zdefiniowano zakres działalności (określono przedmiot działalności) firm audytorskich. Wydaje się, że wolą ustawodawcy było, aby warunkiem wpisu na listę było przedłożenie dokumentów,

z których wynika przedmiot działalności firmy, w celu ustalenia czy przedmiot ten mieści się w granicach wyznaczonych przez art. 47.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 27 w lit. c, pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) złożenia dokumentów potwierdzających spełnianie warunków, o których mowa w art. 46, oraz dokumentów, z których wynika, że przedmiot działalności firmy audytorskiej jest zgodny z art. 47.”;

3) art. 1 pkt 50, art. 94a ust. 4 – przepis ten jest zbędny, nie ma wartości normatywnej a co więcej sugeruje, że Polska Agencja Nadzoru Audytowego będzie związana w swoich działaniach wyłącznie ustawą o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz statutem, co nie jest prawdą.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 50, w art. 94a skreśla się ust. 4;

4) art. 1 pkt 50, art. 94c ust. 4 – przepis stanowi, że w razie nieobecności albo odwołania Prezesa Agencji, jego zadania i uprawnienia wykonuje Zastępca Prezesa Agencji. W przepisie należałoby uwzględnić, że Zastępca Prezesa Agencji wykonuje zadania i uprawnienia Prezesa również w przypadku śmierci tego ostatniego. Oczywiście zdarzenie jakim jest „śmierć” skutkuje nieobecnością, ale ustawodawca zwykł łączyć nieobecność ze stanem przejściowym, a nie definitywnym. W dodawanym art. 94k ust. 3 przesądzono sposób postępowania na wypadek śmierci członka Rady Agencji.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 50, w art. 94c ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie nieobecności, odwołania albo śmierci Prezesa Agencji, jego zadania i uprawnienia wykonuje Zastępca Prezesa Agencji.”;

5) art. 1 pkt 50, art. 94e pkt 1 – przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawy o Polskiej Akademii Nauk, ustawy o instytutach badawczych, ustawy o Sieci Badawczej Łukasiewicz, nie przewidują stanowisk naukowo-dydaktycznych, w związku z tym

nasuwa się pytanie, dlaczego w art. 94e pkt 1 ustawodawca posługuje się tą kategorią stanowisk.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 50, w art. 94e w pkt 1 skreśla się wyrazy „naukowo-dydaktycznego lub”;

6) art. 1 pkt 50, art. 94k ust. 2 pkt 3 – podobnie jak to ma miejsce w przypadku Prezesa Agencji i jego zastępcy, członkiem Rady Agencji może być osoba, która posiada autorytet, dający rękojmię prawidłowego wykonywania zadań. Nasuwa się w związku z tym pytanie, dlaczego inaczej niż ma to miejsce w przypadku Prezesa Agencji i jego zastępcy, utrata autorytetu nie stanowi przesłanki odwołania członka Rady Agencji przed upływem kadencji. Wydaje się, że regulacje dotyczące poszczególnych organów Agencji powinny być sformułowane analogicznie. Skoro utrata autorytetu jest przesłanką obligatoryjnego odwołania Prezesa Agencji i jego zastępcy (dodawany art. 94f pkt 5), również członek Rady powinien być w takim przypadku odwołany.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 50, w art. 94k w ust. 2 w pkt 3 po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) utraty autorytetu dającego rękojmię prawidłowego wykonywania zadań,”;

7) art. 1 pkt 50, art. 94m ust. 1 – przepis ten jest zbędny. Oczywiste jest, że – uwzględniając zasadę legalizmu – organ może działać tylko na podstawie i w granicach kompetencji przyznanej przez prawodawcę.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 50, w art. 94m skreśla się ust. 1;

8) art. 1 pkt 50, art. 94m ust. 2 – wobec treści art. 94c ust. 4 (w razie nieobecności Prezesa Agencji jego zadania i uprawnienia wykonuje zastępca Prezesa Agencji), nasuwa się pytanie, dlaczego w pierwszym zdaniu wymieniono również Zastępcę Prezesa Agencji. Nie zrobiono tego rozróżnienia w innych dodawanych przepisach, np. art. 94l oraz w art. 94m ust. 2 zdanie drugie i ust. 4. Brak konsekwencji może skutkować wątpliwościami interpretacyjnymi. Można sobie wyobrazić, że w związku

z niewymienieniem w art. 94m ust. 2 zdanie drugie Zastępcy Prezesa Agencji, w sytuacji gdy to Zastępca będzie przewodniczył posiedzeniu Rady Agencji, nie będzie mu przysługiwał głos rozstrzygający. Zapewne nie o to chodziło ustawodawcy.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 50, w art. 94m w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub Zastępcy Prezesa Agencji”;

9) art. 1 pkt 50, art. 94o – w myśl tego przepisu do pracowników zatrudnionych w Agencji stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Przepis ten jest zbędny. Nie ma wartości normatywnej. Treść wynikająca z przepisu jest oczywista. Fakt, że Agencja będzie mogła zatrudniać osoby również na podstawie umów cywilnoprawnych (zlecenie, dzieło) wynika z nowelizowanego art. 95 ust. 1.

Propozycja poprawki:

art. 1 pkt 50:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 94a–94p” zastępuje się wyrazami art. 94a–94o”,

b) skreśla się art. 94o;

10) art. 1 pkt 52, art. 95a ust. 2 – przepis ten stanowi, że projekt rocznego planu finansowego Agencji, po zaopiniowaniu przez Radę Agencji, oraz **zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jest przekazywany przez Agencję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych**. Nasuwa się pytanie, czy rzeczywiście chodziło o to, żeby projekt zatwierdzony przez ministra do spraw finansów publicznych był mu przekazywany ponownie. Warunkiem zatwierdzenia projektu było przecież jego udostepnienie (przekazanie) ministrowi. Być może chodziło o to, że po zaopiniowaniu projektu przez Radę Agencji, ma być on przekazany ministrowi do zatwierdzenia. Taką interpretację sugeruje art. 95a ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 52, w art. 95a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Projekt rocznego planu finansowego Agencji, po zaopiniowaniu przez Radę Agencji, jest przekazywany przez Agencję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w celu zatwierdzenia, w trybie określonym w przepisach dotyczących prac

nad projektem ustawy budżetowej.”;

11) art. 1 pkt 52, art. 95d ust. 1 – czasownik „tworzyć” używany jest w legislacji w przepisach kreujących określone instytucje prawne (najczęściej o charakterze podmiotowym). Akt utworzenia ma charakter jednorazowy. Tworzenie jest aktem konwencjonalnym. W związku z tym, że Agencja będzie musiała posiadać fundusz podstawowy i fundusz rezerwowy, tak długo jak to będzie wynikało z przepisów, należałoby przyjąć niżej sformułowaną poprawkę.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 52, w art. 95d w ust. 1 wyraz „tworzy” zastępuje się wyrazem „posiada”;

albo

w art. 1 w pkt 52, w art. 95d w ust. 1 wyraz „tworzy” zastępuje się wyrazem „utrzymuje”;

12) art. 1 pkt 69 lit. d, art. 123 ust. 8 – nasuwa się pytanie, czy w katalogu przepisów, do których odsyła dodawany ust. 8, celowo pominięto art. 111 ust. 2 pkt 5. Innymi słowy, czy w odniesieniu do kontroli tematycznych nie powinno się stosować odpowiednio również przepisu, który przewiduje kompetencję Agencji dotyczącą upoważniania kontrolerów Agencji, ekspertów, o których mowa w art. 109, oraz osób niebędących kontrolerami Agencji, o których mowa w art. 106 ust. 3a, do przeprowadzenia poszczególnych kontroli (zob. dodawany art. 123a ust. 8, art. 1 pkt 70 noweli).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 69 w lit. d, w ust. 8 po wyrazach „art. 111 ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 5 pkt 2”;

13) art. 1 pkt 70, art. 123a ust. 5 i 6 – przepisy te powinny odsyłać do art. 109 ust. 1. Fakt, że do ekspertów stosować się będzie odpowiednio art. 106 ust. 4 wynika z art. 123a ust. 6. Odesłanie do art. 109 ust. 2 oznacza zdublowanie regulacji z art. 123a ust. 6. Analogiczna uwaga dotyczy nowelizowanego art. 124 ust. 3 i 4.

Propozycja poprawki:

w art. 1:

a) w pkt 70, w art. 123a w ust. 5 i 6 po wyrazach „art. 109” dodaje się wyrazy „ust. 1”,

b) w pkt 71 w lit. a, w ust. 3 i 4 po wyrazach „art. 109” dodaje się wyrazy „ust. 1”;

14) art. 1 pkt 75, art. 128 – w związku ze zmianami w art. 128, nasuwa się pytanie, dlaczego ustawodawca nie zmienił również ust. 2 tego artykułu. W przepisie tym odsyła się do rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam, który to akt w 11 lipca br. straci moc obowiązującą. Od 21 lipca br. stosowane będzie rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/980 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 w odniesieniu do formatu, treści, weryfikacji i zatwierdzania prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym, i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004. Analogiczna wątpliwość dotyczy nienowelizowanego art. 136 ust. 2 pkt 4.

Ewentualna poprawka zostanie sformułowana po ustaleniu intencji ustawodawcy.

15) art. 1 pkt 81 lit. a i b, art. 157 ust. 2, 3 i 3a – mając na uwadze art. 34 ust. 2 pkt 2, który przewiduje, że organem prowadzącym dochodzenie dyscyplinarne jest wyłącznie Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny oraz uwzględniając treść dodawanego art. 157 ust. 6 pkt 1, należałoby w art. 157 uporządkować terminologię ustawy w zakresie sposobu nazywania organu prowadzącego dochodzenie dyscyplinarne. Art. 157 jest jedynym artykułem w ustawie, w którym ustawodawca zamiast mówić o Krajowym Rzeczniku Dyscyplinarnym, używa sformułowania opisowego. Kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 81:

a) w lit. a:

– polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie: „ust. 1–3 otrzymują brzmienie:”,

– dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. Niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawę lub posiedzenie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego lub wezwanie Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie dochodzenia dyscyplinarnego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy lub przeprowadzenia czynności, chyba że należycie usprawiedliwią oni swoją nieobecność, jednocześnie wnosząc o odroczenie lub przerwanie rozprawy lub posiedzenia, lub nieprzeprowadzanie czynności przed Krajowym Rzecznikiem Dyscyplinarnym, albo Krajowy Sąd Dyscyplinarny lub Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny z ważnych przyczyn uzna ich obecność za konieczną.”,

– w ust. 2 użyte dwukrotnie wyrazy „organu prowadzącego postępowanie dyscyplinarne” zastępuje się wyrazami „Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego”;

– w ust. 3 wyrazy „organ prowadzący dochodzenie dyscyplinarne” zastępuje się wyrazami „Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny”,

b) w lit. b, w ust. 3a wyrazy „organ prowadzący dochodzenie dyscyplinarne” zastępuje się wyrazami „Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny”,

c) w lit. c, w ust. 4 wyrazy „organu prowadzącego dochodzenie dyscyplinarne” zastępuje się wyrazami „Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego”;

16) art. 1 pkt 82, art. 157a – przepis ten statuuje prawo żądania dostępu do informacji stanowiących tajemnicę bankową. Nasuwa się pytanie, czy nie należałoby sformułować analogicznej regulacji, która dotyczyłaby informacji objętych tajemnicą zawodową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Ponadto, wydaje się że dodanie do ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym art. 157a powinno pociągać za sobą zmianę art. 104 ust. 2 lub art. 105 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe (i ewentualnie analogicznej zmiany w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych).

Rozszerzając krąg uprawnionych do informacji objętych tajemnicą bankową, ustawodawca konsekwentnie nowelizuje ustawę – Prawo bankowe.

Ewentualne poprawki zostaną sformułowane po ustaleniu intencji ustawodawcy.

17) art. 18 ust. 1 pkt 1 – w związku z tym, że ustawa wejdzie w życie wcześniej niż zostanie utworzona Agencja oraz, że plan finansowy podmiotu nie może obejmować okresu, kiedy ten podmiot nie istniał, proponuje się przyjęcie niżej sformułowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 18 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „utworzenia Agencji”;

18) art. 29 ust. 3 – przepis ten przewiduje, że w przypadku, gdy z przyczyn niezależnych od Krajowej Komisji Nadzoru czynności, o których mowa w art. 29 ust. 1, nie zostaną wykonane w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r., Krajowa Komisja Nadzoru przekaże niezwłocznie do Agencji dokumentację kontroli, o których mowa w art. 29 ust. 1, wraz z pisemnym uzasadnieniem przyczyn niewykonania tych czynności w terminie. Nasuwa się pytanie, w jaki sposób Krajowa Komisja Nadzoru ma zrealizować obowiązek, o którym mowa w tym przepisie. Teoretycznie o tym, czego nie uda się wykonać do 31 grudnia 2019 r. będzie wiadomo z upływem tego dnia. Niezwłoczne przekazanie dokumentacji nastąpi więc najwcześniej 1 stycznia 2020 r. Oznacza to, że organ, na który nałożono obowiązek nie będzie mógł go zrealizować z prostego powodu – z dniem 1 stycznia 2020 r. nie będzie istniał. Przepis przejściowy wymaga korekty. Być może, po 31 grudnia 2019 r. dokumentację kontroli oraz uzasadnienie powinien przekazywać Agencji inny organ Polskiej Izby Biegłych Rewidentów. Innym możliwym rozwiązaniem jest przesunięcie na datę wcześniejszą terminu wykonania czynności, o których mowa w art. 29 ust. 1.

Ewentualna poprawka zostanie sformułowana po ustaleniu intencji ustawodawcy.

19) art. 31 ust. 1 pkt 2 – propozycja poprawki redakcyjnej.

Propozycja poprawki:

w art. 31 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „z tym że” zastępuje się wyrazem „jeżeli”;

Jakub Zabielski

Główny legislator